

Lintunen

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti

2/2010 • Kesäkuu

Puheenjohtajan terveiset

Yhdistyksemme sääntömääräinen vuosikokous pidettiin Lintumetsän koululla 23.3. ja paikalla oli kolmisenkymmentä lintuvaaralaista, joten enemmänkin osanottajia kokouksessa olisi hyvin voinut olla. Keskustelua käytiin mm. Pohjoisen Lintuvaarantien turvallisuudesta erityisesti jalankulkijoiden kannalta, oppilaiden lisääntyvästä välinpitämättömästä asenteesta koulun opettajia kohtaan sekä vaihdettiin kokemuksia koulujen oppilaiden keskinäisestä sovitelmallista. Lisäksi uutta johtokuntaa evästettiin jakamaan parempaa informaatiota yhdis-

tyksen ja erityisesti kattojärjestömme Suomen Omakotiliiton tarjoamista eduista. Birdhill-paitoihin ja Lintunen-lehteen lintuvaaralaiset tuntuivat olevan tyytyväisiä ja tämän lehtemme ilmestymistä useamminkin kuin kolme kertaa vuodessa toivottiin. Saimme kaksi uutta jäsentä johtokuntaan ja kyllähän se aina niin tuntuu olevan, että uusilla jäsenillä on uutta intoa ja uusia ajatuksia omakotiyhdistyksemme toiminnan kehittämiseksi, mikä on todella positiivista.

Omakotitalkkaritoiminta

Omakotitalkkari ajoitti taas huhtikuussa vuotuisen työrupeamansa ja hän jatkaa aina syyskuun loppuun asti. Olemmekin onnistuneet saamaan reippaan talkkarin antaman ns. jokamiesapua erinäisissä tehtävissä. Valitettavasti työllistämistuen määräykset sallivat saman henkilön työllistämisen vain 12 kuukaudeksi, joten ensi vuonna johtokunnalla on visainen tehtävä löytää yhtä hyvä talkkari Veijo Koljosen tilalle. Veijon voi tilata numerosta 044-5026606. Yhteystiedot on päivitetty myös nettiin www.lintuvaara.fi ja talkkaritoiminnasta oli informaatio-

ta toukokuun alussa jaetussa Extra Lintusessa. Talkkarimme kertoikin tyytyväisenä, että nyt toukokuussa työtilauksia on tullut mukavasti.

Liikenne

Espoon kaupungin vastaus Hämeenkylläntien liikenneturvallisuuteen liittyvään yhdistyksen kuntalaisaloitteeseen on luettavissa lehden sisäsivulla. Sinänsä yhteydenpito virkamiehiin ja lautakuntiin tuntuu toimivan, koska ainakin saimme vastauksen ja asia nousi esille päätösprosessissa vaikka mitään suuria toimenpiteitä eivät virkamiehet heti luvanneetkaan.

Liikenne otsikon alle voidaan varmaan sisällyttää myös tietoliikenne. Nettyhteyksissä on meillä monella ollut ongelmia eikä yhteysnopeus ole läheläkään maksimia. Ongelmat johtunevat siitä, että valokaa-peliverkkoa ei alueellamme ole vaan tämä tietoliikenteen moottoritie päättyy Konalaan. Taustalla on varmaankin operaattoreiden ansaintalogiikka eli Lintuvaara on harvaanasuttua kerrostaloalueisiin verrattuna ja tulot per kaapelikilometri vas-

taavasti pienempiä eikä verkon parantamiseen panosteta. Tämä tilanne on meidän hyvä tiedostaa operaattoreiden markkinoissa nopeaa kaistaa vaativia palveluita sekä reklamoida palveluntarjoajalle kaikista havaituista ongelmista.

Lintuvaaran palvelut

Saimmekin tähän Lintuseen uusia kiinnostavia artikkeleita ja mainoksia lähiseutumme yrityksistä. Kannattaa tutustua paikalliseen palvelutarjontaan ja käyttää palveluita hyväksi tarpeen mukaan. Onhan vain positiivista, jos löydämme tulevaisuudessa tarvitsemamme palvelut yhä enemmän omasta kaupunginosastamme.

Koko johtokunnan puolesta toivotan lämmintä ja rentouttavaa kesää kaikille Lintunen-lehden lukijoille!

t:Teijo Porkka

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen johtokunnan jäsenet 2010

Anne Kangas	040 5884496	e-mail: anne.kangas@tieto.com
Liisa Marjomäki	040 7509417	e-mail: maija-liisa.marjomaki@espoo.fi
Outi Kleemola	050 5231325	e-mail: outi.kleemola@pihapaakari.fi
Pauli Leinikki	0400 5524314	e-mail: pauli.leinikki@fimnet.fi
Turo Heikkinen	varapuh. joht.	e-mail: tjh@fl460.com
Teijo Porkka	pj/ sihteeri	e-mail: teijo.porkka@gmail.com
Tuula Snow	0400 604887	e-mail: tuula.snow@gmail.com
Maija Tahvanainen	rahastonhoitaja	e-mail: maija.tahvanainen@leppavaaranlaskenta.fi
Apso U. Turunen	0400 434378	e-mail: apso.turunen@kolumbus.fi
Minttu Ollila	0400 852323	e-mail: minttu.ollila@kolumbus.fi
Tuomas Nousiainen	050 3395944	e-mail: tn@tdchosting.fi

Yhdistyksen nettisivut sijaitsevat osoitteessa: <http://www.lintuvaara.fi>

Facebookissa Lintuvaaran Omakotiyhdistys

Ilmoitustaulu omakotiyhdistyksen tiedotteita varten on asiamiespostin ja kukkakaupan edessä.

Lintuvaaran Omakotiyhdistys r.y on Suomen Omakotiliiton r.y:n paikallisyhdistys. Jäseneksi liittyminen onnistuu osoitteessa www.omakotiliitto.fi -> "liity jäseneksi jo tänään!". Jäsenmaksu on 20 EUR/v. Omakotiliitto laskuttaa jäsenmaksun ja toimittaa jäsenkortin.

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tilinumero:
Nordea-Leppävaara 238618-9514

Juhlakatoksen vuokraus Aslak (Juha) Pentikäinen p. 0400-939440
e-mail: aslakp@netti.fi

Omakotitalkkarina toimii Veijo Koljonen 30.9.2010 asti,
työtilaukset puh. 044-5026606

Taitto: Sasu Saarnia
Painopaikka: Kopio Niini Oy, Pursimiehenkatu 26, 00150 Helsinki
Toimitus: Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry.
Levikki: 1800 kpl.

PERINTEISET SIIVOUSTALKOOT PIDETTIIN TORSTAINA 20.4.

Osana koko Espoon keväisiä siivoustalkoita me lintuvaaralaiset pistimme oman kaupunginosamme yleiset alueet kesäkuntoon. Roskia tulikin monta säkillistä pois tienvarsia rumentamasta.

Tällä kertaa kokoontumispaikka oli Lintuvaaran koulun pihan sijasta kylämme keskellä oleva Rakennus-Vireen parkkipaikka, jonka saimme rakennusliikkeen luvalla käyttööme,

Tarjoilut tilaisuuteen meille järjesti K-Supermarket Leppävaaran kauppiaas Ilkka Kärkkäinen. Yksityinen rautakauppa Rauta-Jaakko varmisti mainoksellaan Extra-Lintuseen, että saimme tiedotelehtisen painokustannukset katettua.

Makkarat maistuvatkin hyvin talkooporukalle, mutta olisiko kuitenkin samanaikainen huippujännittävä Suomi-Tsekki jääkiekko-ottelu verottanut osallistujien määrää?

Omakotiyhdistyksen johtokunnan kiitokset kaikille reippaille talkoolaisille!

Teijo Porkka, kuvat Anne Kangas

NYT JÄLLEEN BIRDHILL-PAITOJA - PUNAINENKIN!

Vuosi sitten kokeilimme josko asukkaita kiinnostaisi hankkia itselleen, perheelle ja/tai vaikkapa tuliaisiksi, kyläyhteisömme oman yhdistyksen logolla varustettuja laadukkaita T-paitoja.

Ja kylläpä kiinnosti - siitä tuli oikea hittituote, jota tilattiin kaikenikäisten tarpeisiin. Paidoista saatu palaute on ollut tosi hyvää ja niinpä nyt, monien pyyntöjen jälkeen, päätimme vastata toiveisiinne tarjoamalla Birdhill- eli Lintuvaara-paitoja jälleen tilattavaksenne.

Paitoja on jälleen kahta väriä - musta ja uutena nk. Ferrarin punainen, tosi hyvän näköiset kumpikin. Logomme ja muu painatus valkoisella.

Kokoja on jälleen runsaasti - pienen pienestä XXXL:ään asti ja itse paita on 100% puuvillaa, täsmälleen samaa laatua kuin viimeksikin.

Hinta? Ei ole paha, kuten nykyään kuuluu, ainoastaan 12 €/kpl ja ne ovat yksilöpakattuina muovipussiin, voi siis mainiosti antaa lahjaksikin.

Tilaaminen tapahtuu Lintuvaaran Postikioskilta (Mac Paananen) saatavilla lomakkeilla. Entäs sähköpostitse, käykö se? Kyllä vaan, voit pyytää minulta lomakkeen jonka saatuasi täydennät siihen tietosi sekä erittelyn tilauksestasi - ei sen kummempaa.

Toimitus ja maksu? Noin viikon kuluttua tilauksestasi saat kännykkäviestin tai sähköpostia, joka kehoittaa noutamaan paidat kyläkioskiltamme - **huom! maksu tapahtuu käteisel- lä, jos mahdollista niin tasarahalla.**

Hankkimalla näitä kovaakin käyttöä sietäviä Birdhill-paitoja tuemme samalla myös kylämme asukasyhdistyksen toimintaa yhteiseksi hyväksi. Nyt ystävät nopsasti tilaamaan, jotta uudet paidat ehtivät lomavarustuksiinne.

terveisin, Apso Turunen

s-posti: apso.turunen@kolumbus.fi

puh. 0400 434378

LÄNSIVÄYLÄSTÄ SAKSITTUA 26.5.2010

**KEHÄ II YLEISSUUNNITELMA
NÄHTÄVILLÄ**

Yleissuunnitelma **Kehä II välillä Turunväylä - Hämeenlinnanväylä** pidetään yleisesti nähtävänä 26.5. - 24.6.2010 virka-aikana Espoon kaupungin teknisessä keskuksessa osoitteessa Virastopiha 2 C, 1. kerros, Espoon keskus. (maantielaki 27 §).

Kiinteistön omistajilla ja muilla asianosaisilla sekä niillä, joiden asumiseen, työnteekoon tai muihin oloihin suunnitelma saattaa vaikuttaa, on mahdollisuus muistutusten tekemiseen suunnitelmasta (maantielaki 27 §). Muistutukset Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle osoitettuna on toimitettava ennen nähtävänä olon päättymistä Espoon keskushallinnon kirjaamoon, PL 1, 02070 Espoon kaupunki (käyntiosoite Siltakatu 11). Muistutuksen voi jättää myös yhteis palvelupisteisiin.

Porarinkatu 3,
02650 Espoo
puh 045 292 2222
www.ravintolahuivi.fi

UUSITTU RUOKALISTA KUTSUU NAUTTIMAAN

RAIKKAITA UUTUUKSIA:

Sienikeitto ja talon leipää 6,50

- Etanoita, valkosipulivoita ja aurajuustoa 9,90
- Vuohenjuustosalaatti 7,80
  - Lohileipä 13,90
  - Kasvisleipä 11,90

• Kana- tai kasvis hampurilainen 13,80/12,50

- Aurajuustokanapasta 12,90
- Vuohenjuustokasvispasta 13,50
- Häränselykset 25,00...

LAPSILLE mm.

- Juustohampurilainen 5,00
- Lihapullapasta 5,00
- Grillipihvi 5,00...

**Hemmottele makuaisteja!
Nauti suussasulavista alkupaloista
vietteleviin jälkiruokiin,
tietysti hyvän seuran kera!**

ma-to 6.30-22 • pe 6.30-24 • la 12-24 • su 14-21

LUNTA TUPAAN

Talvi oli pitkästä aikaa muis-tojen kultaaman lapsuuden aikojen todellinen talvi. Lunta tuli, jollei tupaan niin ainakin pihaan aivan riittävästi. Omatoimisesti hoidettujen talojen pihalla saattoi lumitöillä hoitaa kuntoonsa tehokkaasti. Lintuvaaran kaltaisilla pientaloalueilla tätä "laatuaikaa" oli tarjolla meille kaikille.

Katujen kunnossapitäjillekin töitä oli varmaan enemmän kuin tarpeeksi. Tiekoneet puhdistivat katuja jäiseksi tamppaantuneesta lumesta. Ongelmaksi ainakin meidän alueellamme tulivat pihojen sisäänkäynnit, joihin koneiden jäljiltä muodostui pahimmillaan yli puolen metrin koruinen valli. Sen yli ei autoa rikkomatta päässyt. Kokeemukset perhepiiristä osoittavat, että sellaisen puhdistamisessa käsivoimin turmelee terveytensä.

Soittaessani asiasta kaupungin asianomaiseen virastoon sieltä todettiin, että emme

ole alueella ongelminemme yksin. Onko niin, että tässäkin asiassa vanhat alueet jätetään "mopen osille"?

Kasvavassa kaupungissa, jonka alueiden väestön rakenne koko ajan ainakin ikääntymisen myötä muuttuu, tulee palveluverkkoa päivittää jatkuvasti. Sellainen selvitys onkin valmisteilla. Erityisesti asia koskee päiväkotia, kouluja, terveydenhoitoa ja sosiaalipalveluja.

Kouluverkon selvityksen ollessa vasta lähtökuopissa tehtiin lautakunnassa yllättäen enemmistö päätös Keski-Espoon yläkoulun lakkauttamisesta. Lakkautusta on perusteltu mm. maahanmuuttajien suurella osuudella (40 %) kyseisessä koulussa ja koulun imago-ongelmilla. Lopputulos on, että koulussa, johon jää vain alakoulu, maahanmuuttajien suhteellinen osuus kasvaa

Valtuusto päätti budjetin yhteydessä, että "opetus-toimen säästöt eivät saa

kohdistua erityisopetukseen eivätkä maahanmuuttajien opetukseen". Tosiasiassa juuri kyseisessä koulussa on erinomaisen hyvällä tavalla kehitetty maahanmuuttajien opetusta ja annettu käytännön kansainvälisyyskasvatusta. Koulun kehittämiseen sitoutuneiden oppilaiden ja heidän vanhempiansa, opettajien ja muun henkilökunnan kuuleminen oli kuitenkin tilaisuuksiin osallistuneiden mukaan pelkkä rituaali.

Kouluverkon suunnittelun tulee perustua ikäluokittaisiin väestöennusteisiin. Tässä tapauksessa ne osoittavat, että viiden vuoden kuluessa alueelle on joka tapauksessa perustettava yläkoulu. Tilojen muuttaminen välillä päivähoiton käyttöön ja siten taas takaisin yläkouluun soveltuviksi ei ole taloudellisesti järkevää.

Vaikka tehty päätös ei koske suoranaisesti Lintuvaaraa, panee sen tekemisen tapamieteliäksi. Kouluverkko-

selvityksessä pöydällä ovat kaikki koulut. Sieltä ei ole järkevää poimia yksittäisiä kouluja erikseen hätäisesti päätettäväksi. Aikanaan tehtävien, koko kouluverkkoa koskevien päätösten tulee perustua koulutilojen todelliseen tarpeeseen, ei vaila todellisuus pohjaa oleviin huhuihin koulun imago-ongelmista. Alueen asukkaita on kuultava kuuntelemalla aidosti heidän käsityksiään.

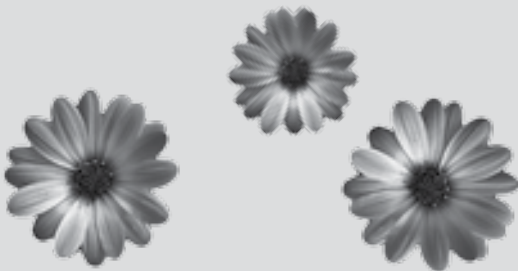
Näin toimien varmistetaan, että ainakaan kouluasioissa ei Lintuvaaran asukkaille tule lunta tupaan.

Kalevi Kivistö

LINTUMETSÄN KUKKATALO PALVELEE JOKA PÄIVÄ

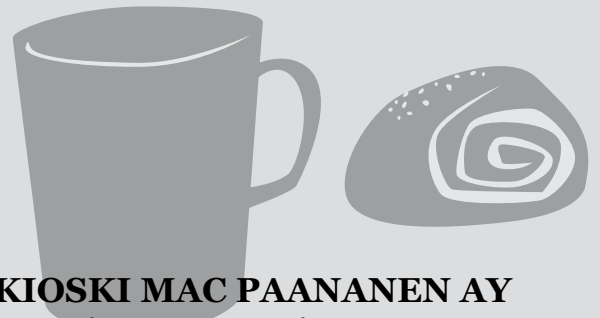
Hyvät lintuvaaralaiset, palvelemme vuosikymmenten kokemuksella ja aidolla ammattitaidolla, sidomme yksilöllisesti ja teidän toiveidenne mukaisesti - myöskin kesällä. Tervetuloa oikeaan kukkakauppaan!

LINTUMETSÄN KUKKATALO
Lintuvaarantie 46-48
Puh. 09-2211417
AVOINNA VIIKON JOKAISENA
PÄIVÄNÄ KLO 10-18

KUPPI TOSI HYVÄÄ KAHVIA JA TUORE MINNAN KOTIPULLA MONIPUOLISESTA VALIKOIMASTA 2.00 EUR

Pullat eivät ole pakasteesta, vaan hetki sitten paikalla Anja-äidin leipomia ja toden totta herkullisia ja myös kotiin vietäväksi sopivia.

KIOSKI MAC PAANANEN AY
Lintuvaarantie 46-48
puhelin 09-2211032
Avoinna ark. 8-21 ja la-su 10-21
TERVETULO!

PAINIITYSTÄ PIENTÄ MUISTELOA

Pyrähtipä mieleeni, että olisi aika kertoilla jotakin Painiitystä, kun se kohta luonnontilassaan on muisto vain. Nyt on heinäkuun alku vuonna 2009 ja luonto on rehevimmillään.

Me saimme mieheni kanssa rintamamiestontin vuonna 1956, ja siitä lähtien olen naapurina seurannut Painiityn vaihteita. Ensin se oli viljeltyä peltoa 70-luvun loppuun asti, sitten se on saanut itse hoitaa itsensä. On ollut monenlaisia kausia: alussa oli hienot apilapellot ja sen jälkeen vahvemmat lajit ovat vallanneet reviirinsä. Nyt se on ehkä parhaimmillaan, kun horsma kukkii ja mesiangervo myös. Väriloistoa on jos jonkinlaista.

Joka aamu ensimmäiseksi menen keittiön ikkunasta katsomaan, oli sitten talvi, kevät, syksy tai kesä, ja hiukan pelolla ajattelen, että kohta siellä kaivinkoneet mylläävät, mutta onneksi nämä pula-ajat ovat lykänneet rakentamista tuonemmaksi. Se on myös rusakoiden ja fasaanien valtakunta. Hirviä olen nähnyt, usein ketun, supin. Pari vuotta sittenkehrääjä oli tehnyt pesän vadelmikkoon aivan tontin rajalle. Ihmettelin öisin merkillistä surinaa, ja salaperäistä ruohossa räpeltävää otusta. No, selvisihän se kirjan avulla. Tänä kesänä tikka teki koivuuni pesän, ja sinne myös poikaset. Myyriä on yleensä paljon, enää ei voi kasvatata mitään, kaikki menee. Kymmenen vuotta sitten oli pelto täynnä komeita karhunputkia, mutta ne ovat paljon vähentyneet; epäilen että myyrät ovat syöneet juuret.

Tämän alueen omistivat kaksi veljestä, muistaakseni Gärkman'it. Oli kaksi maatilaa. Toinen veljeksistä ei pitänyt siitä, että rintamamiehet tulivat tänne. Hän oli aika vihainen mies. Kun teimme vuonna 1959 kaivoa kalliioon, hän tuli peltojensa poikki haukkumaan laturin, joka laskee paukkuja pellolle päin (se oli kynötöpelto), ja sanoi, että hänen pelto-koneensa menee rikki. Sanoimme, että jokainen kivenmuru noukitaan

aivan varmasti pois, ja niin tehtiin. Seuraavana kesänä (1960) oli se vuosisadan kovin ukonilma, koko yön se kesti ja teki paljon tuhoa. Salama iski hänen taloonsa ja se syttyi palamaan, ja hän sai sydänkohtauksen ja kuoli. Molemmat veljekset olivat naimattomia, ja maatilat menivät perikunnalle.

Siellä oli suuri omenatarha, joka nyt on villiintynyt ja kaikki omenat ovat samanmakuisia. Metsä on vallannut suuren osan peltoalueesta. Alueella on myös esihistoriallinen kiviröykkiö. Alkuaikoina poimin pellolle kasvaamaan levinneitä puutarhamansikoita, mutta mansikka tukehtui kohta pois. Nyt suuri osa on läpipääsemättömyyttä koivikko, vihta-aineksia olisi koko läänille. Iso valtaoja on kuitenkin estänyt metsän leviämisen koko alueelle, ja täällä on vielä tilaa koirien käydä vähän vapaanakin, ja koirapolkuina pääosin polut ovatkin. Täällä myös meidän perheen lemmikki Piki-labradorinnoutaja 14 vuoden ajan kulki lenkkipolkujaan. Vieläkin sitä kaipaamme, ja näen sen iloisena menevän ihan sille ajettua polkua alas isolle polulle, josta pääsee metsään ja seikkailuihin.

Vadelmia olen poiminut joka kesä kymmeniä litroja. Alkuaikoina löytyi herkkusieniäkin, nykyään kerään etupäässä herkkutatteja, kanttarellejä ja paljon muita sieniä, erikoisesti omasta pihasta mantelihakeroa, joka on erittäin hyvä sieni, mutta olen huomannut, että sitä ei oikein tunneta. Jonkun mielestä se on muka myrkkysieni, koska on purnertava. On totta että samantapaisia sieniä on erittäin pahanmakuisia, mutta paras keino on kielen kärjellä hiukan painaa sientä, ja todeta mantelinmaku. Lisäksi mantelihakeroissa on kova malto.

Kaikki tämä hauskuus on ollut tässä noin 30 vuotta, ilman että kukaan komentaisi pois. Hartelan rakennusliike osti maat silloin, ja aina on ollut suunnitelmissa että rakentaminen alkaa nyt. Viimeksi luin että tänä kesänä (2009). Saapa nähdä? Minulle on ollut onni, että se on pysynyt rakentamattomana. Alueellehan on suunniteltu 2000 asukkaan lähiö, joten muutos tulee olemaan suuri, ja rauha ei enää ole sama kuin on ollut tähän asti. Eilenkin oli kaunis kettu pihassani keskellä päivää, tosin naapuri kyseli kissaansa, joka on ollut kadoksissa kaksi viikkoa. Luulen että jäljet johtavat ketun syltityhtehtäaseen. Citykaneja ei vielä ole näkynyt, ehkä Kehä I on esteenä varsinkin nyt, kun siellä on suuret parannustyöt, tai mitä sinne nyt tulee, ken elää se näkee. Minulle se on ollut huononnut, sillä bussipykätkit ovat siirtyneet paljon kauemmaksi, ja ikää on tullut joka vuosi lisää, mikä tuntuu jaloissa.

Koko alueella puut ovat tulleet niin suuriksi, että aurinko ei enää pääse paistamaan kunnolla. Puut ovat jo vaarallisen korkeita. Kohta aurinkoa ei edes näe tällä menolla. Täällä olisi työmaata reippaalle ja taitavalle puunkaatorukalle, jolla olisi tarvittavat laitteet ja kuljetusvälineet. Mutta suuria metsäkoneita tänne ei kaivata, sillä työ olisi tehtävä suurelta osalta oravan lailla.

Fasaanit pesivät täällä ja usein oli toistakymmentäkin poikasta pariskunnalla. Molemmat emot hoivasivat poikuetta. Vielä viime kesänä oli yksitoista poikasta, mutta kissat veivät ne vähitellen. Tänä kesänä on enää yksi pariskunta, joka sekin on nyt kadonnut. Se on kai ketun töitä. Hyvin hiljaista on faunapuolella, jopa varikset ja harakatkin ovat hävinneet, mutta ovat luultavasti mansikkapelloilla töissä, ja palaavat kun minun karviaismarjani kypsyvät. Viime kesänä veivät ne kaikki. Myyrät ja kauheat kuorietanat ovat vallanneet seudun, ja niille ei voi mitään, ne kai perivät maan. Rutina vaan kuuluu jalkojen alla, kun pihalla kävelee. Varsinkin tämä kesä näyttää olleen niille hyvin suosioellinen. Vii-

me aikoina rusakotkin ovat olleet poissa. Usein ne nukkuivat pihalla, ja melko paljon niitä oli.

Painiitty-nimestä en oikein pidä, aikaisemmin sanottiin selkeästi Pajuniitty. Nimi Lövkullan pelto oli myös käytössä. Aluksi asuin Nostoväntiellä, joka sitten se muutettiin Varusmiehentieksi. Tämä alue on kartassa Lintulaakso, mutta en ole varma käytetäänkö nimeä yleisesti. Viisikymmentä vuotta sitten se oli Pohjois-Mäkkylä, ja se oli yleisesti tiedossa. Sitten aluetta haluttiin pitää osana Lintuvaaraa, ja kaikki meidän tuttavat ajoivat varsinaisen Lintuvaaran perukoille, ja siellä alkoivat kysellä näitä teitä, joista perukassa ei tiedetty mitään. Minä vaan

käytän tätä vanhaa nimeä, Pohjois-Mäkkylä, ja se on minulle paras.

Viime aikoina on jo kuulunut ryminää ja pauketta Painiitystä, joten siellä jotakin tehdään, tietä ehkä. Toivotavasti tämä meidän hyvin rauhallinen seutu tottuu vähitellen tulevaan muutokseen. Vallankin kulunut kesä (2009) on ollut erittäin hiljainen, kun kaikki läpikulkuliikenne on siirtynyt uudelle Lintulaaksontielle. Eihän kehitystä voi estää, mutta vapaata aluetta olisi voitu enemmän jättää. Omasta puolestani en ole kovasti huolissani, kun olen jo vanha ja huomisesta en tiedä, mutta toivon, että uudet asukkaat ja täällä nykyään asuvat tulisivat hyvin viihtymään. Omasta puolestani voin sanoa, että

olen täällä 54 vuotta asunut, ja aika on mennyt kuin siivillä.- Ja nyt on taas jäniskin tullut takaisin pihalle.

Tämä kertomus on tehty sammakokoperspektiivistä, joten joku toinen saattaisi kertoa sen ehkä aivan eritavalla. Toivon kaikkea hyvää alueen nykyisille ja uusille asukkaille!

Eila Wickman

”TAIDOT ON”

Lintumetsän koulussa vietettiin vappuaattona ”Taidot on” -päivää. ”Taidot on” voi kuulla joko kielteisenä tai myönteisenä; tekijä on joko taitava tai taidoton. Teemapäivän tarkoitus oli kuitenkin lisätä oppilaiden taitoja ja integroida oppiaineiden välistä yhteistyötä.

Taito- ja taideaineiden asemasta suomalaisessa koulussa on käyty vilkasta keskustelua kuluneen vuoden aikana. Hallitusohjelmaan on kirjattu, että taito- ja taideaineiden asemaa tullaan seuraavassa tuntijaossa vahvistamaan. Tuntijakotyöryhmä jättää ehdotuksensa tämän kesän aikana ja uuden tuntijaon pohjalta kirjoitetaan opetussuunnitelman perusteet, jotka ohjaavat koulujen opetustyötä seuraavat kymmenen vuotta.

Tulevaisuuden koulussa korostuvat oppimaan oppimisen ja tiedon hankinnan taidot. Nykyistä opetussuunnitelmaa on kritisoitu liiallisesta pirstaleisuudesta ja tuleva opetussuunnitelma yrittäneekin eheyttää koulun oppiaineita. Työskentely muotoutunee projektiluonteisemmaksi ja oppiaineita integroivammaksi. Lintumetsän koulussa taito- ja taideaineita on aina arvostettu ja niiden merkitys oppilaan hyvinvoinnille on tunnustettu. Pajapäiviä on ollut aikaisemminkin, mutta nyt päivän suunnittelussa otettiin huomioon myös opetussuunnitelman tuomat mahdolliset tulevaisuuden haasteet.

”Taidot on” päivänä kaikista oppilaista haluttiin tehdä aktiivisia opiskelijoita, jotka yhdistävät tietonsa ja taitonsa opettajien ohjaamina. Esimerkiksi maantiedon tunnilla ensin matkattiin maailman ympäri tutkimalla kaikkia mantereita ja sen jälkeen kotitalousluokassa tehtiin jokaiselle mantereelle tyypillistä jälkiruokaa. Tai vastavasti historian ja yhteiskuntaopin puitteissa perehdyttiin

Venetsiaan, sen nähtävyyksiin ja karnevaaliperinteeseen. Käsityöluokassa tehtiin siihen liittyen naamioita ja keskusteltiin naamioiden historiasta sekä niiden merkityksestä. Oppilailla oli myös mahdollisuus atk-luokassa lähestyä Venetsiaa satelliitin kautta Google-mapsilla; nähdä Venetsia ilmasta käsin, käydä Muranon saarella tai Rialton sillalla.

Leppävaaran kentällä käytiin Ruotsi-Saksa maaottelu. Päivä alkoi virallisten kisapuheiden kirjoittamisella saksaksi ja ruotsiksi sekä kisamaskottien valmistuksella, jonka jälkeen jalkapallo-ottelu saattoi alkaa. Koulun kentällä pelattiin pesäpalloa, johon osallistuneet oppilaat olivat etukäteen selvittäneet pesäpallon historiaa ja sääntöjä, joita pelitauoilla työstiin.

Musiikkiluokassa harjoiteltiin englannin lausumista Grease-musikaalin tahtiin ja kuvataideluokassa puolestaan opiskeltiin avaruusgeometriaa matematiikan ja kuvataideopettajien johdolla. Ilmaisutaidon opettaja ja tietotekniikan opettaja valmistivat oppilaiden kanssa lyhytelokuvia. Teknisessä työssä tehtiin linnunpönttöjä, joihin liittyen kirjoitettiin ruotsinkielisiä aineita. Toisessa maantiedon luokassa tutustuttiin inka-kulttuuriin ja painettiin mm. kangasta inkojen mallien mukaisesti.

Päivä oli touhukas ja tekemisen meininki näkyi kaikkialla. Vapun kunniaksi päivä oli myös pukeutumispäivä eli värikkäitä pörröpäitä ja hauskoja hattuja vilahteli siellä täällä. Filosofien mukaan ihminen tekee, kun hän tietää, taitaa, tahtoo ja kun tekemiselle on aito tilaisuus. Lintumetsän taito- ja taideaineopettajat halusivat tarjota tämän tilaisuuden kaikille koulun oppilaille. Kiitos kaikille päivään osallistuneille, niin oppilaille kuin opettajille!

Sirpa Tammissuo

Kotitarvenikkari rakentaa – Portti portaikkoon

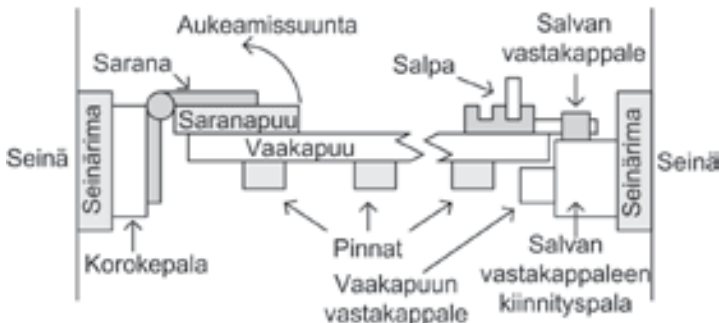
Jos talossa on enemmän kuin yksi kerros ja pieniä lapsia tai kotieläimiä joiden ei tahdota omineen kulkevan portaikoissa, tarvitaan portteja. Portteja saa valmiina kaupasta mutta ei välttämättä sopivan levyistä, väristä ja vielä taittuvaa jonka voi kääntää portaikon alapäässä portaiden puolelle. Juuri sellaisen kun haluaa ja tarvitsee saa, kuten tavallista, itse tekemällä.

Aloitetaan katsomalla sopiva paikka portille. Molemmilla puolilla pitäisi olla 60-70 cm korkea vapaa tila portin kiinnittämiseen ja portin pitää mahtua johonkin suuntaan aukeamaan kunnolla, mielellään niin että se mahtuu olemaan rauhassa auki kun sitä ei tarvita. Valitusta paikasta mitataan leveys, itse portti tehdään

tästä noin 10 cm kapeammaksi ja saranoidaan seiniin kiinnitettäviin listoihin.

Portin pinnat saa halkaisemalla 60-65 cm pituisesta höylätystä laudasta n. 15 mm kaistaleita. Päädyt ja kulmat hiotaan hiekkapaperilla niin ettei niistä irtoa tikkuja. Pinnoja tulee 75 mm välein joten niitä tarvitaan noin $(\text{leveys sentteinä} - 10) / 7,5$ kappaletta. Pinnojen molempiin päihin porataan 3-4 mm reiät sentin päähän päistä.

Vaakapuut joihin pinnat kiinnitetään tehdään 40-50 mm leveästä ja 15-20 mm paksusta rimasta, pituudeksi aukon leveys miinus viitisen senttiä, näitä kaksi kappaletta. Pinnat kiinnitetään vaakapuihin sopivan pituisilla ruuveilla 75 mm välein niin että molempiin päihin jää saman verran tyhjää. Jos portti halutaan maalata tai lakata, kannattaa pintojen ja vaakapuiden väliin laittaa ohuet ruuvinaluslevyt ettei portin kääntäminen hankaa maalia pois. Vaakapuiden saranapäähän ruuvataan pintojen vastakkaiselle puolelle saranoiden kiinnittämiseen 50 x 20 mm pystyrima, ruuvit samaan linjaan kuin pintojen ruuvit jotta portti pääsee kunnolla kääntymään ylös. Saranat voi jo kiinnittää tähän pystyrimaan, taakse tai sivulle.

Portti kannattaa kiinnittää niin että seiniin kiinnitetään ensin parilla ruuvilla rimat joihin itse portti vasta kiinnitetään, näin saadaan kiinnitykset tukeviksi ilman että seiniin tarvitsee tehdä montaa reikää. Rimojen paksuudet voi mitoittaa portin mukaan mutta helpointa on tehdä ne 10-20 mm paksusta rimasta ja myöhemmin tehdä korotuspalat joihin portti kiinnitetään.

Seinärimat kiinnitetään vastakkaisiin seiniin sopivalle korkeudelle. Tarvittaessa lisätään saranapuolelle korotuspalat joihin saranat kiinni, näillä portti säädetään suurin piirtein keskelle aukkoa. Saranat ruuvataan seinärimoihin/korotuspaloihin.

Avoimen pään ylemmän rimän päähän ruuvataan salpamekanismi, alemman rimän päädyn keskelle porataan 8-10 mm reikä puutapille niin että tappi reiän pohjaan työnnettynä ulottuu noin 15 mm ulos.

Avoimen pään seinäriman alareunaan ruuvataan noin 150 mm pituinen kapea rima tapin vastakappaleeksi, riman paksuus sen verran että portin vaakapuu mahtuu ohi mutta tappi ei.

Käännetään portti oikeaan kiinni-asentoonsa niin että tappi on vastakappaleelta vasten ja vaakapuut vaakasuorassa. Tässä asennossa kiinnitetään vinoon sahattu tukikappale puutappia ja pystysuoraa vastakappaleelta vasten. Tukikappale tukee puutapin ja samalla portin oikeaan asentoonsa sekä lukitsee portin alakulman paikoilleen salvan ollessa kiinni.

Viimeisenä jäljellä on salvan vastakappaleen kiinnittäminen. Portti kannattaa tässä vaiheessa pitää alareunan puutapin paikoilleen tukemana. Tehdään salvan vastakappaleelle kiinnityspala jonka paksuus mitoitetaan siten että portin vaakapuu mahtuu kulkemaan ohi. Kiinnitetään salvan vastakappale kiinnityspalaan, asetetaan nämä paikoilleen ja väännetään salpa kiinni. Vesivaa'alla säädetään portti pystysuoraksi ja ruuvataan kiinnityspala seinärimaan. Sahataan ylemmälle vaakapuulle vastakappale em. kiinnityspalaan ruuvattavaksi, salpa kiinni lukittuna painetaan vastakappale vaakapuuta vasten ja ruuvataan/naulataan tämäkin kiinni. Nyt ylemmän vaakapuun pitäisi lukkiutua salvalla tiiviisti vastakappaleelta vasten.

Porttia suljettaessa käännetään porttia siten että alemman vaakapuun tappi osuu pystysuoraan vastakappalerimaan, tästä suoraan laskettaessa tappi kiillautuu tämän vastakappaleen ja tukikappaleen väliin, ylempi vaakapuu osuu vastakappaleeseensa ja salpa on vastakappaleensa kohdalla niin että sen voi painaa kiinni.

Turo Heikkinen

Kakkajuttu!

Nokiolla on kehitetty muutakin kuin kumisaappaita, vessapaperia ja matkapuhelimia. Viimeisin innovaatio on koirankakkaroskisrinki. Kaksi nokialaista koiranomistajaa keksi perustaa Internet-sivut, joiden kautta saa tilata ilmaisen koirankakkaroskistarran. Tarralla pientalon omistaja voi kertoa koiruuksiaan kävelyttävälle, että ulkosrokkikseen voi luvallisesti tipauttaa pökälepussin. Nettisivuilla on Suomen kakkakartta, johon tarroitettu roskis merkitään, jos asukas niin toivoo.

Niin kuin monet hyvät ideat, tämäkin on nopeasti levinnyt Internetin yhteisöpalveluiden kautta. Sivusto on perustettu vasta 16.4., ja muutamassa viikossa Suomen kakkakartalle ilmestyi lähes tuhat roskista, ja myös Lintuvaara on jo komeasti kakkakartalla.

Kampanja sai mukavasti huomiota tiedotusvälineissä, tarroille löytyi sponsori ja pian tilauksia alkoi virrata enemmän kuin painossa eh-

dittiin tehdä. Yksittäisten tarrojen postittamisesta oli pakko luopua – ainakin toistaiseksi. Tarran voi kuitenkin tulostaa verkkosivuilta itse.

Pientareille jäävät jätökset huuhtoutuvat sadeveden mukana ojiin ja kulkeutuvat puhdistamattomina vesistöihin – elleivät sitten päädy kengän pohjissa eteiseemme. Useammat koiranulkoiluttajat keräisivät koiranläjät, jos kakkapusia ei tarvitse kanniskella mukana koko lenkin ajan.

Merkitsemällä jäteastiansa tarralla koirattomatkin voivat edistää ympäristön siistinä pitämistä ja vähentää vesien kuormitusta. Luultavasti koiranomistajia ilahduttaa naapureiden huomaavaisuus, jos omalle kävelyreitille alkaa ilmestyä roskiksiin vihreitä tarroja. Toivottavasti ystävällinen ele saa nekin koiranomistajat, jotka eivät viitsi huolehtia koiransa kakkojen keräämisestä, muuttamaan piittaamatonta asennettaan.

Idean nerokkuus piilee siinä, että horjutetaan vastakkainasettelua,

jossa toisiaan kyräilevät rakinkakattajat ja piennarpoliisit. Tarrat kertovat, että hännänheiluttajia tervehditään iloisesti. Tällä raitilla ollaan saman kylän väkeä – ja jos on hätä kädessä, tarralla merkityn roskiksen luona siitä selviää käden käänteessä.

<http://www.koirankakkaroskis.fi/>

Minttu Ollila

**YHDISTYKSEN JÄSENTEN
VUOKRATTAVISSA
KESÄN JUHLIIN TELTTAKATOS.**

**10 EUR/PÄIVÄ TAI 15 EUR/
VIIKONLOPPU**

**Vuokrausta hoitaa Aslak Pentikäinen
p. 0400-939440**

LINTUVAARAN KOU- LUN 3B LUOKAN LUOKKATOIMIKUN- NAN JÄRJESTÄMÄ PYÖRÄILYTUR- VALLISUUSTAPAHTUMA LAUANTAINA 8.5.

Pyöräilykortin saamiseksi piti ensin läpäistä teoriakoe, jossa oli viisi visaista turvalliseen pyöräilyyn liittyvää kysymystä. Varsin mukavasti koululaiset tunsivatkin liikennesääntöjä.

Ajokoetta varten olimme valmistaneet koulun kentälle testiradan, johon kuulu kolme koetta. Ensimmäisenä pyörän ohjailutaitoa harjoittava keilarata. Keilarataa seurasi heti kaikkein hausimmaksi osoittanut kiikkulauden ylitys polkupyörällä siten, että pyörä piti pysäyttää ja pitää tasapainossa samalla kun kiikkulauta kallistui eteenpäin. Viimeisenä ja ylittävän vaikeana tehtävänä oli ajaa tarkasti kahden lauden välissä pysytellen.

Lopuksi osallistujille ojennettiin hieno pyörälläajokortti, johon voi sitten kotona liimata koulukuvista sen tarrakuvan.

Lisämausteen tapahtumalle antoi poliisipartion vierailu ja koska kyseessä oli pyöräilytapahtuma, niin saimmekin paikalle oikein polkupyöräpartion.

Kaiken kaikkiaan mukava pieni tehtävärästi osana koulun lauantaipäivän ohjelmaa sekä meille järjestelyvastuussa olleille vanhemmille että myös kortin suorittaneille innokkaille pienille ja vähän isommillekin pyöräilijöille.

Teijo Porkka

Paluu kotikartanon pihapiiriin – pieni sisustuspuoti Leppävaaran kartanon kanalassa

Moni ”kartanon pelloilla” ulkoillut lintuvaaralainen on kerinnyt jo huomata, että Leppävaaran kartanon kukkulalla on avattu pieni sisustuspuoti. Puodin pitäjä on palannut lapsuudenkotinsa pihapiiriin ja avannut puotinsa kartanon kanalarakennukseen.

Leea af Heurlin-Aktan on puodin myötä valinnut elämälleen uuden suunnan. Viime syksynä hän irrottautui leipätyöstään kännykkäfirman palveluksessa. – Olen kahden pienen lapsen äiti. En usko, että puodinpitäjänä välttämättä pääsen helpommalla, mutta toivon, että tulevina vuosina voin paremmin määrätä päivittäisen ja viikoittaisen työaikani.

Af Heurlin-Aktan on erityisen kiinnostunut talonpoikaishuonekaluista. Kartanon varastoista ja piharakennuksien kätköistä on löytynyt tavaraa jopa myyntiin asti. Pääasiallisesti hän kuitenkin hankkii vanhoja huonekaluja maaseudun huutokaupoista ja kontaktiansa avulla Pohjanmaalta ja Baltian maista. Kalusteiden käsittelyä hän on opis-

kellut mm työväenopiston kursseilla. Puodin takahuoneessa on hyvä tila verstaalle. – Liian huonokuntoisia huonekaluja en voi ostaa. Niiden kunnostaminen ei lyö leiville, toteaa tämä idearikas yrittäjä.

Hän pohtii jo vaivihkaa, että viereinen vähän isompi rakennus, perunakellari voisi jonain päivänä olla osa hänen myymäläänsä. Nyt myymälän tuotevalikoimaan kuuluu huonekalujen lisäksi sisustustarvikkeita, tanskalaisia lastenvaatteita sekä käsintehtyjä koruja ja käsitöitä.

Ideoista ei uudella yrittäjällä ole pulaa. Tulevaisuudessa hän haluaisi hyödyntää puodin pihapiiriä paremmin. Mielessä ovat pyörineet erilaiset tapahtumat ja tempaukset vuodenajan mukaan. Joulupolku, laskiaisrieha tai vaikkapa yhdistetty pihakonsertti ja piknik voisivat olla tulevaisuuden vetonauloja.

Enpä usko, että meillä lintuvaaralaisilla ainakaan olisi mitään sitä vastaan, että kartanon pihapiiri tulisi meille tutummaksi ja eläväksi. Niin

paljon yhteistä historiaa Lintuvaaralla ja Leppävaaran kartanolla on jo entuudestaan. Meistä moni, ehkäpä useimmat Lintusen lukijoista, asuu entisillä kartanon mailla. Monella rintamamiestalon rakentajalla on vielä omakohtaisia muistoja kartanon isännän, maisteri Kaarlo af Heurlinin kanssa asioimisesta. Nyt muisto maisterista elää myös puodin räsymatoissa, joiden raitoihin af Heurlin-Aktanin lapsuudenkodin hengetär, rouva Hietala on löytänyt monta raitaa Kaarlon paidoista.

Cafe Latte Spirit on sisustuspuoti, jonka nimi juontaa cafe latten värimaailmasta, ruskea, valkoinen ja niiden sävyt hallitsevat puodin väriskaalaa. Jotta puodin nimi ei olisi täysin harhaanjohtava, saa sieltä myös kupposen espressoa tai maitokahvia. www.cafelatte.fi

Leena Schmidt

SPICE GARDEN VALLIKALLIOSSA PIZZA PARADISEN VIERESSÄ

Tokkopa täällä "Lintiksessä" on montakaan sellaista asukasta, jolle tuo ihanien pizzojen valmistaja siinä R-kioskia vastapäätä ei olisi vuosien mittaa tullut tutuksi, mutta miten on, joko olet tutustunut samassa talossa jo lähes vuosi sitten avattuun intialaisravintolaan, Spice Gardeniin?

Nämä molemmat paikat omistaa sama mies, Mohamed Mobin, jo yli 20 vuotta sitten kotimaastaan Bangladeshista tänne muuttanut yrittäjä.

Tietomme Robinin, kuten häntä tuttavallisemmin puhutellaan, kotimaasta ovat sangen vähäiset. Maan väkiluku on maailman seitsemänneksi (7:s) suurin, mutta pinta-alaltaan maa on vasta 94:s, siis hyvin tiheästi asuttu. Kuulemme usein kuinka monsuunituulet ja hirmuiset tulvat tässä Intian ympäröimässä maassa tekevät pahojaan, mutta juuri muuta emme taidakaan tietää.

Robinilla on suomalainen vaimo, kaksi lasta ja hän on jo kauan ollut Suomen kansalainen, joka viihtyy erityisen hyvin Lintuvaarassa, jossa asuu perheineen. Ravintolan henkilöstö on pitkälti hänen sukulaisiaan, velipoika on täällä ja myös serkkujakin. Ruuan valmistus, hyvät raaka-aineet ja taito - näistä hän pitää lujalla otteellaan kiinni ja on onnistunut saamaan, niin kuin itse sanoo "viiden tähden kokin".

Lisääntynyt matkailu ja media ovat lisänneet myös intialaisen ruuan tunnettavuutta. Niinpä asiakkaat tietävät, että Spice Gardenissa jokainen saa mieleistään tasoa olevat mausteet. Jollekin on oltava hyvin tulista, kun taas joku toinen samassa seurueessa valitsee lähes suomalaisittain maustetun annoksen.

Tandooriuunissa paistettu kana tykötärpeineen lienee ykkös-suosikki, mutta kyllä samassa uunissa valmistettu lammaskin on turkasen hyvää! Lihat ovat 100% kotimaista alkuperää. Päivän lounaaksi on valittavana aina neljä ruokalajia (kanaa, lammasta, kalaa tai kasvisruokaa) päivittäin vaihtuvalta listalta. Lounaan hinta on vain 8 EUR ja kunnon illallisenkin Spice Gardenissa saa 15 EUR:lla, jopa allekin.

Parahin Lintusen lukija, Spice Garden ja Robin apureineen taikoo kuhunkin makuun sopivia intialaisherkuja monista kymmenistä vaihtoehdoista, niinpä nyt kipin kapin tutustuamaan makujen maailmaan. Paikka on avoinna lounasajasta aina illalla 22:een asti ja A-oikeudet ovat toki käytettävissä.

Suosittelen hyvän ruuan ystäville -
tervehtien Apsa Turunen.

SPICE GARDEN PUH. 09-4525709. Annoksia voi myös hakea mukaan.

Auktorisoitu
Taloushallintoliiton jäsen

Taloushallinnon asiantuntijayritys palveluksessasi

- yritysten perustaminen
- kaikki taloushallintopalvelut
- sähköinen laskutuspalvelu
- palkkahallinto
- verotuspalvelut

Puh. 09-541 7275 • www.leppavaaranlaskenta.fi

LEPPÄVAARAN LASKENTA OY
Lars Sonckin kaari 14, 02600 ESPOO

HÄMEENKYLÄNTIEN LIIKENNEJÄRJESTELYT

KAUPUNGIN VASTAUS YHDISTYKSEMME ALOITTEeseen HÄMEENKYLÄNTIEN LIIKENNETURVALLISUUDEN KOHENTAMISEKSI

Esittämiinne liikennejärjestelyehdotuksiin vastaamme seuraavasti:

- Jalankulkuvalojen toiminta-aika

Valo-ohjaus on nykyisin toiminnassa ma-pe klo 07-18 ja la-su klo 10-18. Muutamme toiminta-ajoiksi ma-pe klo 07-21 ja la-su klo 10-21.

- Jalankulkuvalojen toimintatapa

Paikalla on jalankulkijoita suhteellisen harvoin. Autoilija osuu harvoin tilanteeseen, jolloin nappia on painettu. Jos toimintatapa on esittämämme mukainen (punainen "lepotila" autoille), autoilija oppii, että valo vaihtuu hänelle aina vihreäksi tietyssä kohdassa. Sitten kun nappia onkin painettu ja valo ei vaihdukaan vihreäksi, voi syntyä vaarallinen tilanne.

Espoossa oli aiemmin muutamia tällä tavoin toimivia vähäliikenteisiä jalankulkuvaloja. Tietoomme tuli muissa kaupungeissa vastaavanlaisissa paikoissa tapahtuneita vakavia onnettomuuksia, joissa jalankulkijaan törmännyt autoilija vetosi siihen, että hänelle oli aina ennen valo vaihtunut vihreäksi. Sen jälkeen muutimme tällä tavoin toimineiden jalankulkuvalojen toimintatavan emmekä ole enää tehneet uusia samanlaisia.

- Korotetut suojatiet

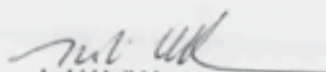
Hämeenkylläntien nopeushidastimia koskeva esitys on käsitelty hidastimien rakentamiskohteiden pisteytyskokouksessa helmikuussa 2010. Tulos oli, että Hämeenkylläntielle ei rakenneta korotettuja suojateitä eikä muita hidastimia, mutta sen sijaan rakennetaan yksi uusi suojatie Siipi -nimisen sivukadun kohdalle.

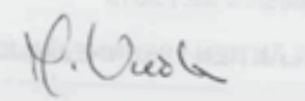
- Nopeusnäyttötaulut

Espooseen on vuoden 2009 lopulla kokeilumielessä asennettu kolme nopeusnäyttötaulua. Tarkoitus on saada kokemuksia taulujen teknisestä toimivuudesta, kunnossapidosta ja niihin mahdollisesti kohdistuvasta ilkeivallasta. Samalla selvitetään

ennen - jälkeen nopeushavainnoista, vaikuttavatko taulut ajonopeuksiin. Jos kokemukset ovat myönteisiä, tauluja luultavasti hankitaan lisää. Hämeenkylläntie voisi silloin olla mahdollinen asennuskohde.

Mainittakoon vielä, että Hämeenkylläntie ei onnettomuustilastoissa ole erityisesti noussut esiin. Lintu-parventien ja Vantaan rajan välisellä noin 1,2 km:n pituisella katuosalla on vuosina 2004...2008 tapahtunut yksi poliisin tietoon tullut liikenneonnettomuus. Sekään ei johtanut henkilövahinkoihin.

Jyrki Heikkinen
Ylläpitoapäällikkö

Juhani Vuola
Liikenteenhallintapäällikkö

Vaarinpalsta

Kevätmietteitä kaikenlais-
ten kriisien innoittamana.
Versio II

(Tämä on toinen versio. Kirjoitin ensimmäisen version äitienpäivän alla, tai-vas oli pilvessä ja lämpöä hädin tuskin muutama aste. Kreikan rahoitukses-
ta ja ydinvoimasta piti val-
takunnassa tehdä tärkeitä päätöksiä eikä ollut var-
muutta meneekö oikein. Siksi siitä tuli niin synkkä, että kun helatorstaina au-
rinkoisella pihalla katselin tuotosta, huomasin, ettei sellaista voi näin kauniilla ilmalla ja hyvillä mielin kä-
sistään päästää. Joten oli kirjoitettava uusi versio.)

Kevään tulo on aina yhtä innostava. Onkohan mu-
kana myös biologiaa, hor-
moneja tai muuta sellais-
ta? Mutta kyllä vaikkapa sopivan pikkulinnun nä-
keminen tuntuu ihan eri-
laiselta toukokuussa kuin syyskuussa.

Vuosikausia koira on kul-
jettanut minua samaa
aamureittiä kesät talvet
ja opettanut seuraamaan
luonnon tapahtumia (mui-
takin kuin uusia hajuja
polkujen risteyksissä).
Tänä vuonna kevään oli
pakko tulla todella kohi-

nalla, niin pitkään ilmat
olivat olleet tavallista kyl-
memmät. Mutta moni asia
noudatti tavanomaista ai-
katauluaan. Sempelkyyh-
kyt miehittivät puhelinlan-
gat ja muut kujertamiseen
sopivat paikat suunnilleen
tavanomaiseen aikaan.
Näyttää kanta vahvis-
tuvan vuosi vuodelta.
Korppipariskunta kävi
tervehtimässä samalla
kalliolla kuin joka vuo-
si aikaisemminkin. Saas
nähdä tulevatko tänä-
kin vuonna esittelemään
myös jälkikasvua, kuten
viime vuonna tapahtui.
Harmaapäätikka, jolla ni-
mestään huolimatta on
kirkkaanpunainen otsa ja
päälaki, kävi oikein lähel-
tä tutkimassa minkälaisia
otuksia me ja koiramme
ovat. Lintu näyttäytyi vielä
myöhemminkin ja pesinee
jossain Vantaan puolen
pellon reunassa olevassa
suuressa puussa. Pei-
pot ja punarinnat täyttivät
metsän viserryksellään.

Rastaatkin tulivat oikein
joukolla. Samana aamuna
kuului laulurastaan säkei-
tä toistava runoilu mones-
ta puusta ja punakylkiras-
tas ilmoitti saapumises-
taan suunnilleen samassa
puussa kuin aikaisem-
pinakin vuosina. Mutta sit-
ten, 15.5 alkoi todellinen
mökävaihe, kun satakielet
aloittivat hevostallien poh-
joispuolella olevassa pen-
saikossa. Ainakin kaksi
osallistui kilpalaulantaan
niin että tienoo raikui. On
se ihme, ettei lintua tah-
do saada näkyviin vaikka
kuinka yrittäisi olla kärsi-
vällinen. Laulu tuntuu kuu-
luvat ihan suoraan edestä
parin metrin päästä, mut-
ta sitkeälläkään kiikaroin-
nilla ei lintua tahdo saada
näkyviin. Olivatpa aika
poikia ne amerikkalaisen

intiaaniheimon pojat, joi-
den miehuusriittiin kuului
satakielen nappaaminen
paljain käsin! Sitä varten
oli väijyteknikaan oltava jo
hyvin hiottua!

Ja tulivathan ne muut-
kin hyönteissyöjät. Ensin
kuului sirittäjä, sitten pa-
julintu ja lopulta, helteiden
mukana kirjosiippo. Sillä
oli nyt valittavana kaksi eri
pönttöä pihallamme, eikä
se oikein osannut päättää,
kumpaa lähtisi laulullaan
mainostamaan, kunhan
naaraat saapuvat. Lopul-
ta siinä kävikin niin, että
talitintti valtasi pöntön ja
karkotti naarastaan odot-
tavan kirjosiippokoiraan
pois lähitienoilta. Kerran
näinkin päin.

Myös kasvipuolella on
edistys ollut ripeää. Näsiä
näyttää levinneen uusille
alueille ja Äijäntien var-
rella hehkui punaisena
suuri etelän ruttojuurien
muodostama matto. Ren-
tukkaa sai odotella varsin
pitkään mutta tulihan se
lopulta koristamaan oijen
reunoja. Kiurunkannusta
odoteltiin, ja se puhkesi-
kin kukkaan vakiopaikal-
laan juuri lämpimien ilmo-
jen tullessa. Ja syntyihän
niitä odotettuja upeita val-
kovuokkomattoja, joskin
varsin myöhään.

Eläinpuolella on ollut mel-
ko hiljaista. Länsipuolen
metsikössä tehdyt met-
sätyöt ovat ilmeisesti kar-
kottaneet vuosia paikalla
asustelleet peurat, kun ei
koirakaan antanut mitään
merkkiä siitä, että ne oli-
sivat jossain lähistöllä ly-
mynneet. Oijen vesimyy-
rät ovat hyvin aktiivisia ja
niitä tuntuu olevan paljon.
Toisivatkohan ne puuttu-
vat petolinnut takaisin alu-
eelle?

Yhtenä aamuna kulki he-
vostallien pohjoispuolen
pellon poikki komea kettu.
Tuuhea häntä, mustan-
ruskean kirjava ruumis ja
hyvin punainen naama.
Erikoista siinä oli, ettei se
lähtenytkään meitä kar-
kuun vaan jäi paikalleen
odottelemaan että meni-
simme ohi. Kun jäin puo-
lesta sitä kiikaroimaan,
se kävi maaten mättään
taakse niin että vain kas-
vot ja korvat näkyivät.
Siinä sitten katsoimme
toisiamme. Katsekontakti
villiin eläimeen on varsin
harvinainen. Ilmeises-
ti siinä on jotain salais-
ta voimaa, ainakin tämä
kohtaaminen jäi juuri tä-
män vuoksi niin elävästi
mieleen. Ja olenhan ai-
kaisemminkin kirjoittanut
siitä, kuinka katsekontakti
myös ihmisten kesken on
molemmille osapuolille
tärkeää sosiaalisen kon-
taktin ylläpitämisessä ja
yhteisöllisyyden rakenta-
misessa.

Keväällä tuntee erityisen
voimakkaasti, kuinka itse
on osa luontoa. Olemme
pieni osa suurta biologista
kokonaisuutta ja siinä ta-
pahtuvaa prosessia. Ke-
vättunteemme ovat osa
sitä, eikä varmaankaan
vailla merkitystä ihmisen
evoluution kannalta. Sitä
on mukava pohtia kunhan
sateet tulevat, eikä enää
tarvitse viettää kaikkea
aikaa metsässä lintuja ja
kasveja ihmetellen,

mieltii

vaari

Tervetuloa jäseneksi palauttamalla
alla oleva liittymiskortti!

Lintuvaaran Omakotiyhdistys on Omakotiliiton paikallisyhdistys

LIITY NYT OMAKOTILIITTOON – OTA EDUT ITSELLESI

Tule nyt mukaan omakoti- ja pientaloasukkaiden toimintaan ja liity jäseneksi alueesi yhdistykseen. Saat sen tarjoamat edut, vaikutusmahdollisuudet ja liiton valtakunnalliset jäsenedut. Omakotiliittoon kuuluu jo yli 67 000 jäsentaloutta ja 250 paikallisyhdistystä.

Postita liittymiskortti tai lähetä tietosi osoitteessa
www.omakotiliitto.fi

7 hyvää syytä liittyä

1. Vahva liitto vaikuttaa koko maassa
2. Omakotilehti maksutta kotiin (arvo 25 €/v)
3. Omakotiasumisen asiantuntijat käytössä:
maksuton lakimies-, rakennus- ja energianeuvonta
4. Edullista sähköenergiaa
5. Alennuksia mm. vakuutusmaksuista,
risteilyistä ja kuntotarkastuksista
6. Jäsenpalvelut verkossa
7. Oman paikallisyhdistyksen paikalliset jäsenedut

Edullinen jäsenmaksu, paikallisyhdistyksestä riippuen
keskimäärin vain 20 €/vuosi

Kannattaa olla jäsen

"Jäsenenä voin – yhdessä muiden kanssa – toimia asukkaiden äänitorvena ja edunvalvojana esim. ympäristöasioissa. Lisäksi saan rahanarvoisia etuja, mm. vuokratuloja puutarhan hoitoon ja alennuksia paikallisista liikkeistä – jo siinä tulee jäsenmaksurahat takaisin. Omakotilehdestä löytyy hyödyllisiä vinkkejä ja lehti on mukava yhdessä muihin omakotiasukkaisiin."

Ritva-Liisa Haikonen
Kouvolan
Omakotiyhdistys

• LEIKKAA LIITYMISKORTTI, TÄYTÄ JA LÄHETÄ HETI! • LEIKKAA LIITYMISKORTTI, TÄYTÄ JA LÄHETÄ HETI! •

LIITYMISKORTTI

Olen paremman asumisen kannattaja ja haluan liittyä Suomen Omakotiliiton paikalliseen jäsenyhdistykseen. Lähettäkää minulle jäsenkortti!

Samalla osallistun arvontaan, jossa
voin voittaa 2 hengen Viking Linen
Ruotsin risteilyn. Arvonta 13.12.

Etä- ja sukunimi	
Lähtöote	
Postinumero ja -toimipaikka	
Puhelin	Sähköposti

Paikallisyhdistyksen nimi (täytä mikä sedät nimen)

Lintuvaaran Omakotiyhdistys

Asun omakotitalossa rivitalossa paritalossa
 Minulla on vapaa-ajan asunto _____ kunnassa

Omakotiliitto
maksaa
postimaksun

Suomen
OMAKOTILIITTO
PAREMPAN ASUMISEN PUOLESTA

Tunnus 5005655

00003 VASTAUSLÄHETYS

SUOMEN OMAKOTILIITTO ry

Sompiontie 1, 00730 Helsinki
Puh (09) 680 3710, Fax (09) 6803 7155
www.omakotiliitto.fi

ALEPA LINTUVAARA LINNUNTIE 2. AVOINNA

MA-LA

7-23

SU

10-23

alepa

Alepat avoinna: **ma-la 07-23, su 10-23.**

Mannerheimintie 102 **24 h.**

Asematunneli, Elielinaukio ja Forum **ma-la 07-22, su 10-22**

**NAAPURI, JONKA
TUNNET NIMESTÄ.**

HOK-ELANTO

BONUS JOPA 5 %

MAKSA S-ETUKORTILLA, SAAT MAKSUTAPAETUA 0,5 %

HOK-ELANTO.FI